

Uwagi i propozycje dotyczące projektu ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją (...).

1. Brak jednoznacznej definicji lufy w Art. 3. 4) stwarza poważne nieścisłości interpretacyjne, co do tego czym jest lufa podlegająca reglamentacji jako istotny komponent broni palnej.
2. W Art. 3. 9) definicja broni czarnoprochowej w istocie przesuwając datę graniczną na zgodną z protokołem przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną i jej częściami i komponentami (...) z dnia 31 maja 2001 roku przyjętym przez Polskę w roku 2005. Broń historyczna ograniczona jest jednak w sposób ahistoryczny do broni rozdzielnego ładowania używającej jako ładunku miotającego proch czarnoprochowy co jest istotnym anachronizmem.
3. W Art. 4. 1) broń historyczna jest zdefiniowana wyłącznie jako oryginały co jest istotną zmianą w stosunku do praktyki ustawodawczej ostatnich lat i znaczącym ograniczeniem rynku broni historycznej oraz uderzeniem w kolekcjonowanie replik broni sprzed roku 1900.
4. Art. 14. 1. Daje organowi koncesyjnemu uprawnienia do merytorycznej oceny orzeczenia specjalistycznego wydanego przez uprawnionego lekarza i orzecznika psychologicznego. Jest to rażące podważenie statusu formalnego i faktycznego orzeczeń poprzez możliwość podważenia ich przez osoby bez wiedzy specjalistycznej. Przepis ten już działający w obecnym stanie prawnym daje organowi de facto niemerytoryczne możliwości naruszenia pod pretekstem ponownych badań u innego specjalisty – wybranego przez organ. W oczywisty sposób umożliwia to pośrednie zniesienie wolności działalności gospodarczej pod pozorem nieotrzymania orzeczenia.
5. W Art. 22. 1. 1) oraz w Art. 24. 1. 2) organ otrzymuje prawo uniemożliwienia działalności gospodarczej bez zakazu sądowego, co narusza konstytucyjne wolności obywatelskie bez możliwości odwołania się do sądu powszechnego patrz Art. 26.
6. Art. 35. 1. Narusza pewność prawa nakładając obowiązek zgłaszania transakcji legalnych, ale post factum uznanych przez organ za wzbudzające wątpliwości, co może być podstawą do wszczęcia podstawą do odebrania koncesji choćby w trybie Art. 26.

7. Art. 44. 1. istotnie utrudnia proces produkcyjny nakładając obowiązek oznakowania każdego ukończonego komponentu przed ukończeniem produkcji całej broni. Utrudni to znacznie procesy produkcyjne zwłaszcza na skalę przemysłową (Fabryka Broni w Radomiu), oraz wytwarzanie broni zgodnej numerycznie. Obowiązek taki jeśli już z jakiś przyczyn jest nakładany logicznie powinien zaistnieć po zakończeniu całego procesu produkcji broni/istotnego komponentu.
8. Art. 61. 3. 1) budzi wątpliwości co do statusu replik czarnoprochowych. Czy projektodawca zamierza wprowadzić ewidencję tej broni historycznej? Jeśli tak, proponuję by logicznie nakazać jeszcze ewidencję łuków i noży... Merytorycznie wydaje się to próbą odebrania Polakom możliwości swobodnego posiadania broni historycznej wbrew zapisom protokołu z 2001 roku wyżej wzmiankowanego i prawu europejskiemu (co przecież dla RP jest wręcz pismem natchnionym...).
9. W Art. 61. 7. Odbiera właścicielom broni czarnoprochowej logicznie przysługujące prawo zakupu prochu czarnego.
10. W Art. 61. 9. Utrzymuje się zakaz kupowania u polskich przedsiębiorców uzbrojenia ochronnego. Narusza to równość wobec prawa uprzywilejowując podmioty gospodarcze z krajów unii – nie polskie. Dodatkowo każe zadać pytanie o intencje przy utrudnianiu polskim obywatelom posiadania przedmiotów ratujących życie jak kamizelki kuloodporne i hełmy. Czym projektodawca się kieruje przy utrzymaniu tego barbarzyńskiego przepisu z czasów totalitarnego państwa?
11. W Art. 121. 6) do 17) uprawnienia do dostępu do SRB daje się praktycznie wszystkim organom bez nakazu sądu czy prokuratury, co sprawia niestety wrażenie dążenia do totalnej kontroli nad obywatelem, bez żadnego względu na wolności obywatelskie i prawo do prywatności.
12. Art. 126. 2. Jest krzyżącym przejawem wprowadzania państwa totalitarnego poprzez zmuszenie przedsiębiorcy do umożliwienia kontroli (bez przesłanek sugerujących działalność przestępczą!) organom państwa o każdej porze dnia i nocy. Uwłaszcza to zarówno państwu mniącemu się państwem prawa, jak i obywatelowi. Co ciekawe nawet nakazy aresztowania za zbrodnie w Polsce jeszcze są realizowane za dnia, tak by nie naruszyć miru domowego. Nie dotyczy to jednak jak widać przedsiębiorcy tak strategicznie ważnego sektora gospodarki pomimo jego wymaganej niekaralności i posiadanej koncesji.

13. W Art. 128. 2) Organ będzie miał prawo wymusić na przedsiębiorcy czynności około kontrolne, w logiczny sposób należące do organów, w sposób angażujący czas i środki przedsiębiorcy.
14. W Dziale VII wymiar kar przewidzianych dla podmiotów gospodarczych jest niewspółmiernie wysoki w stosunku do szkody społecznej. Przykładem tego jest kara do 2 lat więzienia za nie dopełnienia obowiązku oznakowania opakowania amunicji.
15. Kategorie i podkategorie strzeleckiej broni palnej są wprowadzone w sposób niezgodny z dyrektywą unijną, co więcej w sposób upośledzający polskich obywateli na tle innych obywateli państw członkowskich UE. Należy podkreślić wyraźnie, że kategoria „C” ma być wg dyrektywy na oświadczenie obywatela/rejestrację broni, nie zaś na pozwolenie. Tego typu upośledzenie polskich obywateli wpisuje się ich uprzedmiotowienie, widoczne nie tylko w tym projekcie.
16. W uzasadnieniu na str. 20 wyraźnie wskazuje na chęć pozostawienia prawa do posiadania broni historycznej bez reglamentacji, co jednak nie wynika w sposób ścisły z tekstu projektu i może budzić wątpliwości interpretacyjne. Wskazane przez projektodawcę przesłanki faktyczne nie tylko logicznie wskazują na możliwość przesunięcia daty granicznej, ale również dowodzą odpowiedzialności polskich obywateli w zakresie posiadania broni w ogóle. Co daje silne uzasadnienie do nie wprowadzania większych restrykcji na poziomie krajowym niż wymagane przez UE.
17. W tabeli zgodności projektu ustawy z przepisami UE na stronach 65-67 wyraźnie widać, że projektodawca nie uznaje za zasadne dopuszczenie traktowania Polaków na równi z innymi mieszkańcami Unii i uznaje za konieczne większe restrykcje w dostępie do broni. Warto by w ramach dostępu do informacji publicznej przekazać informację który urzędnik uważa, że: „Przyporządkowanie broni do poszczególnych kategorii z oczywistych względów jest inne, przede wszystkim są odmienne definicje broni. Ponadto, wg rozporządzenia w Polsce brak jest broni odpowiadającej kat C i D.” Warto poznać te oczywiste względy i wskazać jak to się stało, że urzędy centralne nie zauważają broni jednostrzałowej, czy powtarzalnej gładkolufowej o długości przekraczającej 60 cm, którą wielu Polaków ma na pozwolenie, choć wg norm unijnym powinna być ona powszechnie dostępna z obowiązkiem wyłącznie rejestracji/oświadczenia. Na marginesie, warto zauważyć, że urzędnik w swojej niekompetencji nie zauważa, że nie istnieje już od dłuższego czasu kategoria „D” co

wyraźnie wskazuje na jego całkowity brak kompetencji, nie wchodząc w jego niską ocenę współobywateli, ocenę wyraźnie niższą niż w stosunku do innych obywateli państw UE.

18. Ze względu na: krótki czas dany nam do oceny projektu i ograniczone zasoby, na tym skończymy, wskazując iż projekt w całości nie nadaje się do dalszego procedowania i należy go napisać od początku. Oddając ten obowiązek w ręce urzędników, z wyłączeniem tych, którzy już przy nim pracowali (ze względu na ich całkowity brak szacunku do współobywateli i wyraźne kompleks niższości względem innym krajów unijnych). Ilość błędów, takich jak: „pociski rozprężne”, „pociski osłonięte”, czy nawiązywanie do nieistniejącej kategorii D w tabeli zgodności, wskazują na potrzebę zatrudnienia osób kompetentnych lub chociaż wsparcia urzędników zajmujących się pisaniem prawa w tym zakresie. Jeśli ze względów politycznych/poza merytorycznych projekt ma być procedowany za niezbędne uznajemy usunięcie wyżej wykazanych wad projektu.

opracował: Jacek Hoga
prezes Fundacji Ad Arma